

[Glønborg]

samarbejde. Det er en udtalelse, der er i så høj grad i strid med sandheden, at den ikke skal få lov til at stå i timevis uden at blive sagt imod.

Dernæst må jeg sige til ordførerne for de tre partier, som nu har været oppe at tale om at skifte side: Hele den forståelse af dansk politik som noget, der består af to sider, nægter jeg at godtage. Den har intet på sig, det er en forældet opfattelse fra et meget gammelt topartisytem, som vi heldigvis ikke har mere.

Jeg har sagt det før, og jeg skal gerne sige det en gang til: Kristeligt Folkeparti er ikke lidt til en side. Vi er valgt ind her på en politik, og den politik vil vi føre sammen med dem, der vil hjælpe os med at gennemføre den, uanset om de kommer fra noget, der hedder socialistisk side, eller noget, der hedder såkaldt borgerlig side.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Med formandens tilladelse vil jeg tillade mig at tage udgangspunkt i det, hr. Ellemann-Jensen var oppe at sige, da han i sin korte bemærkning inddrog min ordførertale til at bevise, at regeringen blot havde forhandlet med V og K på skrømt.

Hr. Ellemann-Jensen citerede sådan efter hukommelsen fra min tale; nu skal jeg citere det korrekt, for det er simpelt hen for lyst til at kunne tage min ordførertale til indtægt for det.

Jeg sagde nemlig i min ordførertale: »Med et flertal kan regeringen fremlægge sin politik som et sammenhængende hele uden at skulle igennem forhandlingsforløb, hvor helheden kunne pilles fra hinanden og virkningerne af reformen afsvækkes.« Det var det, jeg sagde til Venstres formand. Og det betyder, at befolkningen har krav på, når det lykkes – og det er jo nærmest en historisk tid, vi lever i – at få en flertalsregering, at en flertalsregering kan lægge sin politik frem, forhandle med oppositionen, hvor oppositionen ikke har mulighed for, som man jo faktisk forsøgte, at obstruere forhandlingsforløbet. Selv om regeringen lagde 28 punkter frem for at imødekomme nogle af de synspunkter, som oppositionen lagde til grund for sin modstand, ønskede Venstre og De Konservative ikke forlig. Så lad os bevare lamperne tændt, så hr. Ellemann-Jensen ikke får rodet sig ind i yderligere vildfarelser.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg vil blot gøre opmærksom på, at jeg stillede et lille og enkelt spørgsmål: Hvorfor pokker gik tidligere statsminister Poul Schlüter af og regeringen med statsministeren uden at udskrive valg? Jeg stillede spørgsmålet på baggrund af, at hr. Poul Schlüter gang på gang som statsminister har sagt, at han aldrig kunne finde på at gøre, som jeg gjorde i 1982, men så gjorde præcis det samme.

Forskellen er i øvrigt den, at i 1982 må jeg erkende, at der dannedes et politisk flertal imod den daværende regering, som blev markeret på forskellig måde. For det andet var situationen den, at der jo simpelt hen havde været folketingsvalg et halvt år før, men den regering, som daværende statsminister Poul Schlüter var leder af, havde ikke haft valg inden for – jeg tror, der var gået mere end 2 år – og derfor havde hr. Poul Schlüter store muligheder og en absolut bemyndigelse eller ret til at udskrive valg. Men hr. Poul Schlüter gjorde det alligevel ikke.

Så fik jeg et svar fra hr. Henning Dyremose. Det var langt, og det var indviklet, men det var slet ikke et svar. Dernæst kom hr. Ellemann-Jensen, der også gav et langt svar, hvor han skubbede skylden over på andre partier end de to partier, der sad i regeringen. Det er ikke en ærlig måde at svare på, men jeg vil sige: Jeg har i og for sig fået svar nok, tak for svaret!

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg skal præcisere og gentage over for hr. Anker Jørgensen og dermed også over for hr. Holger K. Nielsen, at vi respekterer, at den daværende statsminister ikke ønskede et valg på grundlag af tamilrapporten. Men situationen derefter, hvor han går af personligt, er helt anderledes end 1982. K og V ønskede at fortsætte; det ønskede Socialdemokratiet ikke i 1982. Det er den store forskel.

Jeg vil gerne præcisere, at vi ikke ønskede et valg på tamilrapporten – det syntes vi ikke var egnet for folkestyret – men vi ønskede et valg på sideskiftet i dansk politik, for uanset om hr. Glønborg kan lide det eller ej, er der altså forskel på siderne i dansk politik, og måske er et af problemerne i netop dagens debat, at hr.